

Doktori (PhD) értekezés tézisei

Női bűnelkövetők a két világháború közötti Budapesten

Sipos Nikoletta

Témavezető: Dr. Barta Róbert

DEBRECENI EGYETEM

Történelmi és Néprajzi Doktori Iskola

Debrecen, 2025.

1. A doktori értekezés célkitűzései, a téma körülhatárolása, jelentősége és kihívásai

A két világháború közötti budapesti női bűnözés vizsgálata a történettudományon belül mindeddig kevésbé feltárt terület, ezért a kutatás célja e hiány pótlása, valamint a korszak sajátos társadalmi, kulturális és mentalitástörténeti összefüggéseinek megvilágítása. A vizsgálat nemcsak a női bűnelkövetés konkrét eseteire irányul, hanem arra is, miként formáltak e jelenséget a korszak társadalmi elvárásai, a nemi szerepekhez kapcsolódó normák és a kriminalizációs folyamatok.

A választott téma jelentőségét az adja, hogy a bűnözéstörténeti kutatások hagyományosan inkább a férfiak által elkövetett bűncselekményekre összpontosítanak, így a női elkövetők elemzése háttérbe szorul. Ám a társadalom peremére szorult csoportok mélyebb megértéséhez elengedhetetlen a női bűnözés történeti vizsgálata, ugyanis tanulmányozásuk ugyanolyan fontos betekintést nyújt az adott korszak társadalmi normáiba, mint a férfiaké.

Kiemelendő, hogy ezek a normák jelentős átalakuláson mentek keresztül a vizsgált időszakban és az azt megelőző években, tükrözve a modernizáció és a hagyományos értékrendek közötti feszültséget, különösen a nők helyzetére vonatkozóan. Az első világháborút követő politikai és gazdasági bizonytalanság, majd a gazdasági világválság hatásai, valamint a társadalmi mobilitás változásai új kihívások elé állították a nőket, amelyek egyes esetekben bűnelkövetéshez vezettek. A munkanélküliség, a szociális ellátórendszerek és a jogszolgáltatás sajátosságai, valamint a nők gazdasági kiszolgáltatottsága együttesen befolyásolták a női bűnelkövetők arányának változását. Emellett a bűnözéssel kapcsolatos társadalmi diskurzusok és a kriminalizáció folyamata is meghatározó szerepet játszott a női elkövetőkkel kapcsolatos társadalmi percepció alakulásában.

A kutatás célja tehát nem csupán a női bűnelkövetés konkrét eseteinek feltárása, hanem annak bemutatása is, hogy ez a jelenség milyen összefüggésben állt a korszak társadalmi és gazdasági viszonyaival. A dolgozat korabeli tudományos és sajtóforrások, statisztikai adatok és esettanulmányok alapján keresi a választ arra, hogy milyen típusú bűncselekményeket követtek el leggyakrabban a nők, milyen indítékok és körülmények vezettek ezekhez, valamint hogy a közvélemény és az azt befolyásoló sajtó- és tudományos diskurzus miként reagált erre a jelenségre. A dolgozat célja tehát a női bűnözés tágabb társadalomtörténeti kontextusba helyezése, különös tekintettel a modernizációs folyamatok, a nemi szerepek és a kriminológiai diskurzusok kölcsönhatásaira.

A kutatás újszerűsége abban rejlik, hogy elsőként vizsgálja átfogóan a két világháború közötti budapesti női bűnözést, multidiszciplináris megközelítéssel ötvözve a történettudomány, kriminológia, szociológia, pszichológia és médiatörténet módszereit. Ez lehetővé teszi a korszak társadalmi viszonyainak, a nők helyzetének és a devianciák kezelésének árnyaltabb értelmezését, miközben rávilágít rejtett problémákra, például a családon belüli erőszakra.

A vizsgált időszak kijelölését a forrásadottságok, valamint a nők társadalmi szerepének háború utáni átalakulása indokolja. A korabeli sajtó és levéltári források összehangolása gyakran nehézségekbe ütközik, ami a sajtóközpontú megközelítést erősíti – ezzel együtt számolni kell a média befolyásoló szerepével a női bűnözés társadalmi képének alakításában.

A vizsgálat fő nehézsége a személyes források (naplók, levelek, visszaemlékezések) hiánya, ami miatt elsősorban intézményi iratokra és sajtóanyagokra kell támaszkodni. Ezek ugyan bőségesek, de erősen tükrözik a korszak hatalmi viszonyait és társadalmi diskurzusait, így forráskritikai elemzésük elengedhetetlen. A bűnügyi statisztikák használatát a látencia, a nőkkal szembeni eltérő jogi bánásmód és az adatok területi bontásának hiánya korlátozza.

2. Alkalmazott módszerek

A kutatás módszertani kerete a társadalomtörténeti, kriminológiai és feminista elméleti megközelítések együttes alkalmazására épül. Ez a szemléleti sokszínűség lehetővé teszi a női bűnelkövetés árnyalt vizsgálatát a korszak társadalmi kontextusában. A feminista elméleteken belül különösen a posztmodern irányzatok jelentettek támpontot számomra, mert ezek a női tapasztalatok sokféleségét hangsúlyozzák, és elutasítják az egységes, univerzális „női élmény” fogalmát. Ez a megközelítés különösen termékeny a női bűnözés történeti értelmezése szempontjából, hiszen a bűnelkövető nők társadalmi megítélése és tapasztalatai markánsan eltérnek a normakövető nőkéitől, ez pedig új szempontokat kínál a női identitás történeti változásainak vizsgálatához is.

Mivel a kutatás különböző forrástípusokra épül, ez további módszertani megközelítéseket is szükségessé tesz. Ezért kiemelt figyelmet szenteltem a történeti kriminológia, a kvantitatív statisztikai elemzés, valamint a diskurzuselemzés nyújtotta lehetőségekre, amelyek együttes alkalmazásával lehetőség nyílik a női bűnelkövetők és a korszak társadalmi normáinak összetett vizsgálatára. Ezek közül is az egyik legfontosabb módszertani pillér a bűnügyi statisztikai elemzés, amely a női bűnözés mennyiségi változásainak nyomon követésére világíthat rá. A mostani elemzésem alapját a Budapest Székesfőváros Statisztikai Évkönyvek és egyéb korabeli bűnügyi kimutatások képezik, amelyek segítségével megvizsgálható a női bűnelkövetők számának alakulása, a bűncselekmények típusa és gyakorisága. A statisztikai források ugyanakkor kritikusan kezelendők, hiszen az adatgyűjtés módszerei és kategóriái korszakonként változnak, valamint a látencia problémája is torzíthatja a tényleges bűnözési tendenciákat. A számsorok nemcsak a bűnözés tényleges mértékére, hanem a korszak rendvédelmi szerveinek működésére és a kriminalitás társadalmi percepciójára is rámutathatnak.

A dolgozat másik jelentős módszertani eleme a mikrotörténeti megközelítés, amely lehetővé teszi egyes bűnesetek részletes rekonstrukcióját. A levéltári nyomozati és periratok elemzése révén feltérképezhető egy bűncselekmény társadalmi beágyazottsága, az elkövetők és áldozatok társadalmi profilja, valamint a korszak igazságszolgáltatásának működési mechanizmusai. A mikrotörténeti „mélyfúrás” módszere különösen fontos azokban az esetekben, ahol a női bűnözők kriminalizálása nem csupán a bűncselekmény súlyosságától, hanem a korabeli társadalmi normáktól is függött. A vizsgált esetek révén lehetőség nyílik a bűnelkövetőkről és bűncselekményeikről kialakított társadalmi narratívák vizsgálatára is.

Harmadik módszertani eszközként a Michel Foucault által megfogalmazott diskurzuselemzés kerül alkalmazásra, amely elsősorban a korabeli sajtóanyagok és tudományos munkák vizsgálatára irányul. Foucault megközelítése azért különösen hasznos a női bűnözés társadalomtörténeti vizsgálatában, mert arra irányítja a figyelmet, hogy mit mondtak egy adott korszakban a bűnözésről, és hogyan formálták ezek a beszédek a társadalmi normákat, illetve hatalmi viszonyokat. Foucault szerint a bűnözésről, erkölcsről és nemi szerepekről szóló diskurzusok nem csak tükrözik a valóságot, hanem aktívan részt vesznek annak alakításában is. A két világháború közötti időszakban a női bűnelkövetőkről szóló rendőrségi és sajtószövegek tehát azon túl, hogy leírták a jogsértő cselekményeket, kijelölték, hogy milyen viselkedés számított elfogadhatónak vagy éppen deviánsnak a nőkkel szemben. A diskurzuselemzés tehát segít megérteni, hogyan járult hozzá a korabeli nyilvánosság és intézményrendszer ahhoz, hogy a „bűnöző nő” társadalmi figurája eltérő – gyakran elutasító vagy morálisan megbélyegző – megítélés alá essen, mint a normakövető nő. A sajtó mint a társadalmi normák egyik legfontosabb közvetítője, jelentős szerepet játszott a női bűnözőkről alkotott kép alakításában is. A kutatás során feltérképezésre kerülnek azok a narratív mintázatok, amelyek meghatározták a női elkövetők ábrázolását, valamint azok a morális és jogi diskurzusok is, amelyek befolyásolták a társadalmi reakciókat. Külön figyelmet kapnak azok az esetek, amelyekben a sajtó az elkövetők női mivoltát kiemelve, az általános nemi szerepelvárások mentén értékelte a bűncselekményeket.

A módszertani keret szerves részét képezi továbbá a komparatív elemzés, amely a magyarországi helyzetet a nemzetközi bűnözéstörténeti trendekkel veti össze. A dolgozatban Budapest bűnügyi statisztikai adatait két másik európai nagyváros, Bécs és Berlin adatsoraival vetem össze annak érdekében, hogy feltárjam a női bűnözés alakulásának hasonlóságait és különbségeit a korszak urbanizált társadalmi környezetében. Emellett támaszkodom más nyugat-európai és amerikai kutatások eredményeire is, amelyek lehetőséget nyújtanak arra, hogy a magyarországi jelenségeket tágabb, nemzetközi kontextusban értelmezsem. Ezáltal nemcsak a Horthy-kori Budapest bűnügyi tendenciái és jelenségei válnak érthetőbbé, hanem a női bűnelkövetés mögötti szélesebb társadalmi és kulturális mechanizmusok is azonosíthatók. A komparatív megközelítés egy további lehetősége a budapesti bűnügyi statisztikák nemek szerinti, több évre kiterjedő összehasonlítása, amely rávilágít a férfi és női elkövetők arányának változásaira, illetve a bűncselekménytípusok közötti nemi eltérésekre.

Végül az esettanulmány módszere is kiemelt szerepet kap a dolgozatban, mivel ennek révén mód nyílik egy-egy bűncselekmény mélyreható elemzésére. A módszer – ahogy Pál Gábor politológus rámutatott – nagy hagyományokkal rendelkezik a jogtörténetben, és

szorosan kapcsolódik a diskurzuselemzéshez is. Jelen esetben én arra használom, hogy a női bűnelkövetés konkrét példáit részletesen feltárva betekintést nyújtsanak a korabeli kriminológiai, társadalmi és jogi folyamatokba. Az esettanulmány révén megvizsgálható, hogy a női elkövetők milyen körülmények között követtek el bűncselekményeket, milyen (bevallott) indítékok vezették őket, és hogyan viszonyult hozzájuk a kortárs társadalom és igazságszolgáltatás. A módszer révén az is feltérképezhető, hogy a korabeli bűnügyi sajtó és jogrendszer milyen mintázatok mentén ábrázolta a női bűnelkövetőket, és milyen társadalmi narratívák alakultak ki az egyes esetek körül.

A dolgozat szerkezetét a kutatás komplex, interdiszciplináris megközelítése határozza meg, amely egyaránt alkalmaz kvantitatív és kvalitatív módszereket. Az elemzés alapját a statisztikai vizsgálatok, a mikrotörténeti megközelítés, a diskurzuselemzés és a komparatív történeti módszerek ötvözése adja. Ennek köszönhetően a kutatás nem csupán számszerű adatokat közöl a két világháború közötti női bűnözésről, hanem ezek társadalmi és kulturális vonatkozásait is feltárja, hozzájárulva a korszak női bűnelkövetésének árnyalt történeti értelmezéséhez. A szerkezet kialakításánál alapvető cél volt, hogy a modern történettudományi és kriminológiai megközelítéseket integrálva, logikus és koherens tudományos rendszert hozzak létre, amely a téma több szintű és több irányból való megközelítését biztosítja.

A bevezető fejezet a kutatás tárgyának és céljainak kijelölése mellett röviden áttekinti a téma relevanciáját és újdonságértékét. Ezt követően egy átfogó historiográfiai áttekintés következik, amely a legfontosabb nemzetközi és hazai bűnözéstörténeti kutatásokat mutatja be. Külön figyelmet kapnak a női bűnözéssel kapcsolatos előzmények, a kutatási irányok változásai, valamint azok a paradigmaváltások, amelyek a női kriminalitást a társadalmi, kulturális és gazdasági beágyazottság felől közelítik meg. A történetírás fejlődéstörténetének bemutatása során a hangsúly a kutatási módszerek és értelmezési keretek változásán van, kiemelve, hogy a női bűnözés vizsgálata miként vált a történettudomány és a kriminológia határterületének egyik jelentős kérdésévé.

A historiográfiai fejezet után egy külön alfejezet vázolja a kutatás történeti kontextusát, amely a két világháború közötti Budapest társadalmi, gazdasági és urbanizációs folyamataira összpontosít. Itt kerül bemutatásra, hogyan alakította át a város szerkezetét és mindennapi életét a fokozódó társadalmi mobilitás, az új munkaerőpiaci lehetőségek, valamint a nők egyre aktívabb városi jelenléte. A közterek, az éjszakai élet és a városi szórakozóhelyek egyszerre kínáltak új megélhetési stratégiákat és hordozhattak magukban társadalmi kockázatokat, különösen a társadalom peremére szorult nők számára. Ez a rész világít rá arra, hogy a női

bűnözés vizsgálata nem választható el a városi modernitás kihívásaitól és a társadalmi kontroll új formáitól.

A következő nagy fejezet a kvantitatív források elemzésére épül. Itt kerülnek bemutatásra a korabeli bűnügyi statisztikák, azok adatgyűjtési módszertani sajátosságai és korlátai, valamint az adatok alakulására ható történeti tényezők, mint az első világháború társadalmi következményei vagy a gazdasági világválság hatásai. A számszerű adatok elemzése nem öncélú, hanem az a célja, hogy keretet adjon a kvalitatív vizsgálatoknak, és rámutasson a tendenciák mögött meghúzódó társadalmi folyamatokra.

A dolgozat középső része a női bűnözés korabeli diskurzusait elemzi. Két nagy forráscsoportot különíttek el: egyrészt a szakmai gondolkodást tükröző orvosi és rendvédelmi szakirodalmat, másrészt a sajtóban megjelenő reprezentációkat. A szakmai források között hangsúlyos szerepet kapnak a rendőrségi kiadványok, amelyek monografikus vagy hosszabb tanulmány formájában a bűnözésről való szakmai tudás rendszerezésére törekedtek. A sajtódiskurzusokat elemző fejezet ezzel szemben rövidebb, gyakran aktualitásokra reflektáló, publicisztikai jellegű írásokra koncentrál, amelyek a közvélemény formálásában játszottak fontos szerepet. Bár a két forráscsoport között vannak átfedések, a különválasztás indokolt, mivel műfaji sajátosságaik, célközönségük és kommunikációs funkciójuk jelentősen eltér. A sajtóreprezentációk elemzését nemzetközi összehasonlítás egészíti ki, különös tekintettel azokra az esetekre, amelyek a magyar sajtóban is visszhangra találtak.

A tartalmi ívet egy komparatív esettanulmány zárja, amely a Budapest Főváros Levéltárában található periratok feldolgozásán alapul. Ebben a részben a sajtóanyagok kiegészítő forrásként jelennek meg, és az elemzés középpontjában a konkrét bűnesetek állnak. Az esettanulmány célja, hogy részleteiben is bemutassa a női bűnelkövetők motivációit, társadalmi háttérét és az igazságszolgáltatás hozzájuk való viszonyát, egyúttal rávilágítva arra, hogy e megítélés nem kizárólag jogi, hanem kulturális kérdés is volt.

A dolgozat zárófejezete összegzi az elemzés eredményeit, bemutatja a kutatás tudományos hozadékát, és felvázolja a további kutatási lehetőségeket. A felépítés lehetővé teszi, hogy a téma makro- és mikroszinten egyaránt vizsgálható legyen, miközben a kvantitatív és kvalitatív módszerek egymást kiegészítve biztosítják a női bűnözés átfogó, történeti kontextusba ágyazott értelmezését.

3. Az értekezés új tudományos eredményeinek tézisszerű felsorolása

A bűnözéstörténet-kutatás és a társadalomtörténet összekapcsolása lehetőséget biztosít arra, hogy a női elkövetőket ne csupán jogi kategóriaként, hanem társadalmi kontextusba ágyazva, a korabeli normák, elvárások és a nemi szerepek változásainak tükrében értelmezzük. A disszertáció alapvető tézise szerint a női bűnelkövetők megítélése és kriminalizálása jelentős mértékben összefüggött a korszak társadalmi-gazdasági folyamataival, valamint azzal, hogy a női szerepek átalakulása jelentősen befolyásolta a bűnözés megítélését és a bűnelkövetők társadalmi percepcióját.

Ennek a tézisnek az egyik fő pillére az, hogy a női bűnözés alakulása nem választható el a korszak társadalmi-gazdasági átalakulásaitól. Az első világháborút követően Budapest városi társadalma jelentős változásokon ment keresztül: a világgazdasági válság hatásai, a munkanélküliség növekedése, valamint a tradicionális családi és társadalmi struktúrák megengása közvetlenül hatottak a női bűnelkövetőkre is. A dolgozat ezzel összefüggésben azt vizsgálja, hogy e nehézségek milyen mértékben növelték meg a női elkövetők számát, különösen a személy és vagyon elleni bűncselekmények vonatkozásában, amelyek az anyagi biztonság elvesztésével szoros összefüggésben álltak.

A dolgozat másik tézise, hogy a korabeli kriminológiai diskurzusok és bűnügyi statisztikák a női bűnözők esetében nem csupán a tényleges bűncselekményeket tükrözik, hanem a társadalom nemi szerepekről alkotott felfogását is. A nőekkel szembeni elvárások – az erkölcsösség, az anyaszerep és az alárendeltség normáinak erős hangsúlyozása – meghatározta, hogy milyen típusú bűncselekményeket tekintettek különösen problematikusnak a korszakban, illetve mely elkövetők váltak a sajtó és a közvélemény számára kirívó esetekké. Ezt szem előtt tartva elemzi a dolgozat a női bűnözéssel kapcsolatos sajtónarratívákat, amit a konkrét esettanulmány és a mikrotörténeti „mélyfúrások” is megerősítenek.

További fontos megállapítás az, hogy a női bűnözés strukturális jellemzői és tendenciái különböztek a férfiakétól, amelyet nemcsak a statisztikai adatok, hanem a kortárs kriminológiai és jogi elemzések is tükröztek. A dolgozat részletesen bemutatja a női elkövetők legjellemzőbb bűncselekménytípusait, különös figyelmet fordítva az emberölésre, a vagyon elleni bűncselekményekre és jogsértésekre. Emellett megvizsgálja, hogy a női elkövetők milyen módon különböztek férfi társaiktól motivációik, elkövetési módjaik és az igazságszolgáltatás velük szembeni bánásmódja tekintetében is. Végül a dolgozat arra a kérdésre is választ keres, hogy a női bűnözés mennyiben tekinthető egy sajátos

társadalomtörténeti jelenségnek, amelynek elemzése hozzájárulhat a Horthy-korszak nemi viszonyainak és társadalmi változásainak mélyebb megértéséhez. A már említett esettanulmány és mikrotörténeti „mélyfúrások” segítségével pedig feltárható, hogy a bűnelkövető nőket milyen módon ábrázolta a korabeli sajtó, valamint, hogy a bűncselekmények háttéréből milyen egyéni és strukturális tényezőket emeltek ki.

Nyilvántartási szám: DEENK/117/2025.PL
Tárgy: PhD Publikációs Lista

Jelölt: Sipos Nikoletta
Doktori Iskola: Történelmi és Néprajzi Doktori Iskola
MTMT azonosító: 10086891

A PhD értekezés alapjául szolgáló közlemények

Magyar nyelvű könyvrészletek (1)

1. **Sipos, N.:** A két világháború közötti női bűnözés sajtónarratívái.
In: Korszakokról korszerűen : A 2022. április 29/30-án megrendezett Modernkortörténeti Doktorandusz Konferencia tanulmányai I.. Szerk.: Püski Levente, Ónadi Sándor, Schrek Katalin, Sipos Nikoletta, Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi Kar Történelmi Intézet, Debrecen, 209-228, 2023. ISBN: 9789634905608

Magyar nyelvű tudományos közlemények hazai folyóiratban (2)

2. **Sipos, N.:** Nagyvárosi női bűnözés Budapesten az 1930-as években.
Múltunk. 69 (3), 215-235, 2024. ISSN: 0864-960X.
DOI: <http://dx.doi.org/10.56944/multunk.2024.3.7>
3. **Sipos, N.:** "Asszony vagy szörnyeteg?": Női bűnelkövetők és sajtónarratívák egy Horthy-kori férjgyilkosság példáján keresztül.
Sic Itur ad Astra. 29 (77), 65-82, 2022. ISSN: 0238-4779.

Magyar nyelvű konferencia közlemények (1)

4. **Sipos, N.:** A "Nagy Háború" és Trianon hatása a női bűnözésre kvantitatív szempontból.
In: Trianon Doktorandusz Konferenciasorozat Tanulmánykötet. Szerk.: Molnár Dániel; Molnár Dóra, Doktoranduszok Országos Szövetsége (DOSZ), Budapest, 7-25, 2023. ISBN: 9786156457295

További közlemények

Magyar nyelvű könyvek (1)

5. Szerk. Püski, L., Ónadi, S., Schrek, K., **Sipos, N.:** Korszakokról korszerűen: A 2022. április 29/30-án megrendezett Modernkortörténeti Doktorandusz Konferencia tanulmányai I. Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi Kar Történelmi Intézet, Debrecen, 343 p., 2023. ISBN: 9789634905608

Magyar nyelvű könyvrészletek (4)

6. **Sipos, N.:** A jó kutatási téma.

In: Bevezetés a történettudományba és a történelemkutatás módszereibe. Szerk.: Kerepeszki Róbert; Schrek Katalin, Kronosz Kiadó, Pécs, 219-225, 2023. ISBN: 9786156604156

7. **Sipos, N.:** Oral history interjúk.

In: Bevezetés a történettudományba és a történelemkutatás módszereibe. Szerk.: Kerepeszki Róbert; Schrek Katalin, Kronosz Kiadó, Pécs, 169-175, 2023. ISBN: 9786156604156

8. **Sipos, N.:** A "halál önkéntesei": Öngyilkosságok Budapesten a gazdasági válság éveiben.

In: Studium, 3. : A Pázmány Péter Katolikus Egyetem "SODALITAS" tehetséggondozási program évkönyve. Szerk.: Botos Máté; Fejes János; Molnár Péter, L'Harmattan, Budapest, 166-181, 2019. ISBN: 9789634145639

9. **Sipos, N.:** Különös kegyetlenséggel elkövetett bűncselekmények a Horthy-korban.

In: A Rendőrákadémiától az egyetemig : Rendészettörténeti tanulmányok. Szerk.: Jámbor Orsolya Ilona; Lénárt Máté Gábor; Tarján G. Gábor, Rendőrség Tudományos Tanácsa, Budapest, 227-240, 2019. ISBN: 9786158056779

Magyar nyelvű tudományos közlemények hazai folyóiratban (5)

10. **Sipos, N.:** Közelítések a két világháború közötti nagyvárosi női bűnözés társadalomtörténetéhez - Budapest példáján.

Tört. tanulm. 32, 167-182, 2024. ISSN: 1217-4602.

11. **Sipos, N.:** Női bűnözés történelmi perspektívában.

Sic Itur ad Astra. 29 (77), 275-278, 2022. ISSN: 0238-4779.

12. **Sipos, N.:** Trianon 1920-2020. Some Aspects of the Hungarian Peace Treaty of 1920 (Eds. Róbert Barta and Róbert Kerepeszki).

Debr. szle. 29 (3), 347-351, 2021. ISSN: 1218-022X.

13. **Sipos, N.:** "A nagyváros az öngyilkosság melegágya": A Horthy-kori Budapest öngyilkosságainak kontextusai (1929-1941).

Clío Műhelytanulmányok. 3 (6), 1-53, 2020. ISSN: 2630-8967.

14. **Sipos, N.:** Az "öngyilkos" Budapest: Adalékok az öngyilkosság jelenségének két világháború közötti diskurzusához.

Juvenilia. 8, 300-314, 2020. ISSN: 1788-6848.

A DEENK a Jelölt által a Tudóstérbe feltöltött adatok bibliográfiai és tudománymetriai ellenőrzését a tudományos adatbázisok és a Journal Citation Reports Impact Factor lista alapján elvégezte.

